

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 17 september 2020 — PAO Rosneft Oil Company, voorheen NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, voorheen RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO / Raad van de Europese Unie, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Europese Commissie

(Zaak C-732/18 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening – Beperkende maatregelen die zijn vastgesteld naar aanleiding van acties van de Russische Federatie die de situatie in Oekraïne destabiliseren – Lijst van personen, entiteiten en lichamen waarop de bevrozing van tegoeden en economische middelen van toepassing is – Opneming van de namen van rekwirantes op de lijst van entiteiten waarop de beperkende maatregelen van toepassing zijn)

(2020/C 423/03)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: PAO Rosneft Oil Company, voorheen NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, voorheen RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO (vertegenwoordiger: L. Van den Hende, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M.-M. Joséphidès en B. Driessen, gemachtigden), Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk L. Havas, J. Norris en A. Tizzano, vervolgens L. Havas en J. Norris, gemachtigden)

Dictum

1. De hogere voorziening wordt afgewezen.
2. Rosneft Oil Company PAO, RN-Shelf-Arctic OOO, RN-Shelf-Far East AO, RN-Exploration OOO en Tagulskoe OOO worden verwezen in hun eigen kosten en in die van de Raad van de Europese Unie.
3. De Europese Commissie draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 93 van 11.3.2019.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 15 oktober 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Association française des usagers de banques / Ministre de l'Économie et des Finances

(Zaak C-778/18) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Consumentenbescherming – Betalingsdiensten in de interne markt – Richtlijn 2007/64/EG – Artikel 45 – Richtlijn (EU) 2015/2366 – Artikel 55 – Beëindiging van een raamovereenkomst – Richtlijn 2014/17/EU – Kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen – Artikel 12, lid 1, lid 2, onder a), en lid 3 – Koppelverkoop – Gebundelde verkoop – Richtlijn 2014/92/EU – Betaalrekeningen – Artikelen 9 tot en met 14 – Overstap naar een andere rekening – Verplichting om als tegenprestatie voor een geïndividualiseerd voordeel inkomsten op een betaalrekening bij de kredietgever te laten storten gedurende een in de leningsovereenkomst bepaalde periode – Duur van de verplichting – Verlies van het geïndividualiseerde voordeel bij vroegtijdig opheffen van de rekening]

(2020/C 423/04)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Association française des usagers de banques

Verwerende partij: Ministre de l'Économie et des Finances

Dictum

- 1) Artikel 12, lid 2, onder a), van richtlijn 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 februari 2014 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen en tot wijziging van de richtlijnen 2008/48/EG en 2013/36/EU en verordening (EU) nr. 1093/2010, moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die de kredietgever toestaat om de kredietnemer bij het sluiten van een kredietovereenkomst met betrekking tot een voor bewoning bestemd onroerend goed te verplichten om als tegenprestatie voor een geïndividualiseerd voordeel al zijn looninkomsten of daarmee gelijkgestelde inkomsten te laten storten op een betaalrekening bij de kredietgever, ongeacht het bedrag, de termijnen en de looptijd van de lening. Deze bepaling moet daarentegen aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzet tegen een nationale regeling waarbij de duur van die verplichting, wanneer die niet op alle looninkomsten van de kredietnemer ziet, tien jaar kan bedragen of even lang kan zijn als de duur van de betrokken kredietovereenkomst, indien die korter is.
- 2) Het begrip “kosten” in de zin van artikel 45, lid 2, van richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, tot wijziging van de richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van richtlijn 97/5/EG, artikel 55, lid 2, van richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van richtlijn 2007/64/EG, en artikel 12, lid 3, van richtlijn 2014/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de vergelijkbaarheid van de in verband met betaalrekeningen aangerekende vergoedingen, het overstappen naar een andere betaalrekening en de toegang tot betaalrekeningen met basisfuncties, moet aldus worden uitgelegd dat het niet tevens slaat op het verlies van een geïndividualiseerd voordeel dat de kredietgever de kredietnemer aanbiedt als tegenprestatie voor het feit dat laatstgenoemde in het kader van een kredietovereenkomst een rekening bij die kredietgever opent om daarop zijn inkomsten te laten storten, welk verlies wordt veroorzaakt door het opheffen van deze rekening.

(¹) PB C 54 van 11.2.2019.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 17 september 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — Stichting Schoonzicht / Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-791/18) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Onroerende investeringsgoederen – Aftrek van de voorbelasting – Herziening van de oorspronkelijk toegepaste aftrek – Herziening in een keer van de volledige aftrek na het eerste gebruik van het betrokken goed – Herzieningsperiode]

(2020/C 423/05)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Stichting Schoonzicht

Verwerende partij: Staatssecretaris van Financiën